

عنوان مقاله:

بررسی کارآمدی سامانه های انرژی سازه های ابی شوشتر

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین مدی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

فاطمه بحیرایی - دانشجوی کارشناسی ارشد، معماری دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

رقیه جهانگیر گلشن - دانشجوی کارشناسی ارشد، معماری دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

بهره گیری از سازه های ابی در ایران پیشینه ای چند هزاره ساله دارد. شهر شوشتر با انواع سازه های ابی در واقع موزه ای زنده از آثار ارزشمند اختراعات ایرانیان در زمینه فن آوری های ابی است. شهر شوشتر در شمال شرقی خوزستان، در نزدیکی محل ورود کارون به دشت خوزستان و در م سیر راهی باستانی به موازات کوهپایه های زاگرس قرار گرفته است. امکانات بالقوه، آب و شرایط مساعد در این محیط باعث پیشرفت فن استفاده از آب و انرژی ابی و سازمان یافتن شهر به مفهوم ابتدایی آن و مهندسی مدیترانه آب و در نتیجه شکل گرفتن منظومه ابی در مسیر رودخانه ای که شهر را همچون جزیره ای در میان گرفته است، حاصل گوشش و دخالت هوشمندانه ساکنان این سرزمین برای استفاده از آب و انرژی ابی و جلوگیری از صدمات طغیان های بزرگترین رودخانه دائمی ایران است که پیدائی عظیم ترین مجموعه سنتی قبل از دوران انقلاب صنعتی دنیا حاصل آن بوده است. نوع روش پژوهش به ار گرفته شده در این مقاله، توصیفی-تحلیلی است و از لحاظ اهداف، کاربردی و با استفاده از منابع اسنادی و کتابخانه ای به ویژگی های اساسی سازه های ابی تاریخی شوشتر با تأکید بر کارآمدی انرژی این سازه ها اشاره دارد. از جمله نتایج پیشنهادی در این مقاله می توان به برنامه ریزی، مدیریت صحیح این سازه ها مطابق با ابعاد اقتصادی و توسعه پایدار و اقلیم، استفاده از این سازه های در برنامه ریزی شهرها و روستاها و کشف دوباره سازه های سنتی و بهره گیری از انرژی پایدار و تجدید پذیر اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

شوشتر، سازه های ابی، انرژی پایدار، توسعه پایدار، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266611>

